

Edifici que acull la seu central d'Andbanc al municipi andorrà de les Escaldes i Engordany ■ AVUI

L'oposició socialdemòcrata andorrana alerta d'una fusió bancària imminent al Principat

■ Avisa que BI-BM i Andbanc preparen una aliança ■ Les entitats financeres no neguen les negociacions però tampoc confirmen que la concentració sigui pròxima

Joan Antoni Guerrero
ANDORRA LA VELLA

Tres de les principals entitats bancàries d'Andorra podrien fusionar-se en el futur, segons ha transcendit al Principat, després que el líder de l'oposició, Jaume Bartumeu, del Partit Socialdemòcrata (PS), hi fes referència en una sessió parlamentària. Segons el polític, directius del Banc Internacional-Banca Mora (BI-BM) i Andbanc Grup Agrícola Reig estan mantenint contactes per arribar a un acord que, per ell, podria ser "imminent". Posteriorment, també s'ha implicat en aquesta estratègica fusió la Banca Privada d'Andorra (BPA).

Tot i això, fonts de les diferents entitats bancàries han manifestat que no hi ha cap

acord tancat ni han confirmat que els canvis hagin de produir-se en breu. Malgrat descartar una pròxima aliança, tampoc s'ha volgut desmentir el rumor, que Bartumeu va portar a seu parlamentària i que, segons va dir, també ha estat motiu de converses amb el cap de govern, Albert Pintat, a qui ha traslladat el seu malestar.

La presidenta del grup parlamentari socialdemòcrata, Mariona González, va insistir que la suposada fusió "no és bona", en opinió de la seva formació, que observa amb preocupació aquests moviments. González va dir, en declaracions a l'AVUI, que el PS s'oposa "al fet que hi hagi una concentració de diners en poques mans perquè no és bo per al país ni tampoc per als ciutadans".

Bartumeu va revelar els intents de fusió bancària en una sessió al Consell General, on va advertir que una futura concentració d'aquest tipus farà necessari posar fi a la situació de provisionalitat de l'Institut Andorrà de Finances (Inaf), òrgan de control del sector financer al Principat.

La família Mora-Aristot

BI-BM és un grup fundat el 1974 en adquirir el Banc Internacional d'Andorra la Banca Mora. Amb seu a Andorra la Vella, la societat matriu és propietat de la família Mora-Aristot després que el març del 2006 aquesta adquirís al Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (BBVA) la participació del 51 per cent de les accions. Andbanc és el resultat de la

fusió del 2001 entre el Banc Agrícola i Comercial d'Andorra i Banca Reig. Va començar a operar amb la marca Andbanc el maig del 2002 i presta serveis generals bancaris en els àmbits de banca privada o personal i gestió de patrimonis. El president de l'entitat és Manuel Cerqueda Donadeu, mentre que la vicepresidència l'ocupa Oriol Ribas Duró.

Per la seva banda, la Banca Privada d'Andorra (BPA) és una entitat que va continuar les activitats financeres de Banca Cassany a partir del 1994, en produir-se un canvi substancial en l'accionariat amb la sortida de la Banque Nationale de Paris (BNP) i l'entrada de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, que en va sortir definitivament el 2002. ■

El debut a borsa de Realia, test per a les immobiliàries

Redacció
MADRID

La sortida a borsa de Realia serà un important test per avaluar la confiança dels inversors en el sector immobiliari, després de la forta davallada que va afectar les cotitzacions d'aquestes companyies l'abril passat. Realia, participada per FCC i Caja Madrid, s'estrena a borsa dimecres que ve amb la col·locació al mercat

de 120,5 milions d'accions, és a dir, prop del 48% del seu capital. El preu definitiu de cada títol quedarà fixat avui, encara que en cap cas no podrà superar els 8,8 euros per acció, una xifra que suposa valorar la companyia en 2.440 milions d'euros. La immobiliària repartirà entre els seus accionistes el 50% dels seus beneficis anuals.

El president de Realia, Ignacio Bayón, ha reconegut

que la companyia podria haver començat a cotitzar a un preu "una mica més alt" si ho hagués fet abans de la forta retallada experimentada per les immobiliàries l'abril passat, encara que tot i així confia que les accions pujaran en el seu debut de dimecres.

El negoci de Realia està dividit al 50% entre la promoció d'habitatges i l'exploració dels lloguers d'edificis terciaris, com oficines

o centres comercials. Dintre d'aquest últim negoci, l'empresa s'ha marcat com a objectiu que el 25% de les seves vendes arribin de l'exterior i, més concretament, de la immobiliària francesa SIIC que va ser adquirida pel grup espanyol l'any passat.

Centres comercials

A més, Realia vol que la meitat del seu patrimoni al mercat espanyol estigui conformada per centres comercials i per aconseguir-ho té en marxa el desenvolupament de cinc nous centres comercials amb una superfície de lloguer de 250.000 metres quadrats. ■

TANTxTANT

Modest Guinjoan /
Josep Maria Llauredor

Logística a remolc de Barcelona

La logística ha entrat amb força en tot tipus d'empreses del nostre teixit productiu. Allò que feia la distribució comercial alimentària per ser competitiva, avui en dia qui més qui menys ja ho practica. Tenir la capacitat de reposar en el lineal el producte que s'ha acabat pot semblar cosa fàcil, però no ho és. I fer-ho al mínim cost encara ho és menys: requereix comprar poc per minimitzar estocs, tenir ben organitzats els magatzems, agrupar comandes, carregar camions, transportar, descarregar, emmagatzemar mínimament al mateix establiment i, finalment, reposar el producte precisament quan es necessita.

L'activitat logística requereix naus específiques i ubicades en localitzacions estratègiques —respecte a la producció, en uns casos, respecte al consum en d'altres— i amb infraestructures de transport. El paper que exerceix Barcelona i entorn en l'àmbit logístic és de predomini absolut: de l'estoc de prop de 3 milions de metres de sostre que hi ha al país, més del 90% són a menys de 80 km de la capital, i d'aquests aproximadament el 16% a l'àrea metropolitana, el 65% entre aquesta i 35 km, el 10% entre 35 i 65 km, i el 9% entre 65 i 80 km. L'activitat ja té força a l'àrea de Tarragona i voltants, però també hi ha actuacions públiques i privades de volada a Lleida i a Girona. El futur sembla imparable, ja que es preveuen creixements propers al quart de milió de metres anuals al conjunt del país, i on hi seguirà havent demanda insatisfeta és a Barcelona, autèntic motor d'activitat. Molt de sector per a un territori escàs com el nostre, tan saturat i en conseqüència tan car. No és d'estranyar que la taca barcelonina es faci gran. Només cal veure si es gestiona amb la deguda mesura, altrament podem veure el país fet un Scalextric.

L'edifici Estel, situat a l'avinguda de Roma, és la seu del grup Telefónica a Barcelona ■ EFE

Telefónica ven la seva seu a Barcelona per 220 milions

■ El fons d'inversió Carlyle s'imposa en una subhasta a grups com Acciona i Osuna

Redacció
BARCELONA

El fons d'inversió Carlyle ha comprat l'edifici que acull la seu de Telefónica a Barcelona, un immoble de l'avinguda de Roma propietat de l'operadora mateix. Carlyle ha pagat 220 milions d'euros per l'edifici Estel, que té

38.000 metres quadrats per a ús residencial. Carlyle té previst impulsar en l'immoble la construcció de 350 habitatges i 4.000 metres quadrats d'ús comercial, a més de quatre plantes subterrànies d'aparcaments.

Telefónica ocuparà l'edifici Estel d'aquí a tres anys, fins que estigui enllestida la seva futura seu situada a la zona del Fòrum i que està promovent el Consorci de la Zona Franca. Telefónica ocuparà l'immoble amb un lloguer de llarga durada. ■